

ger maa anses for at være ret og billig. Hvorvidt der maatte være Anledning til at ændre Lovens Undtagelsesbestemmelser, er vel tvivlsomt, da det dog nok er rimeligt, at Undtagelse fra Lovens Bestemmelser i de anførte særlige Tilfælde kan finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Olufson og senere det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har henstillet, at et Andragende fra Dansk Biavlerforening om Mærkning af Honning maatte blive imødekommet. Denne Sag har ogsaa min Interesse, og jeg haaber, at den meget snart kan føres frem til en Afgørelse, idet der i Øjeblikket føres Forhandlinger mellem Landbrugsministeriet og Justitsministeriet derom.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen og enkelte andre har henstillet, at der skulde foretages en Ændring i Jagtloven med Hensyn til Jagtkortene. Jeg ved meget vel, at dette Spørgsmaal interesserer store Dele af Befolkningen, og jeg kan oplyse, at ogsaa Jagtforeningen og Naturfredningsforeningen — maaske ud fra andre Motiver — har stillet Forslag vedrørende Jagtkortene i samme Retning. Disse Forslag fra de to Foreninger er nu under nøjere Overvejelse i Landbrugsministeriet, men da de er af en ret omfattende og vidtgaaende Natur, tør jeg ikke love, at den vil resultere i et Forslag her for Rigsdagen i den allernærmeste Tid. Det er muligt, at et Forslag kan fremsættes allerede i denne Samling, men helt bestemt tør jeg ikke love det.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger henstillede, at det aarlige Skovningsarbejde i Statens Skove bliver forbeholdt Egnens gifte bosiddende Arbejdere og smaa Jordbrugere. Jeg skal hertil svare, at mig bekendt er det den almindelige Regel, men naturligvis maa der i særlige Tilfælde være en vis Bevægelsesfrihed for den paagældende Skovrider.

Overfor det ærede Medlem Hr. Harald Jensen, som udtalte sig anerkendende om Vildmosens Kultivering, skal jeg sige, at jeg er ganske enig med ham i den Betragtning. Jeg tror, det er et overordentlig godt og samfundsnyttigt Arbejde, der er udført i den store Vildmose. Men naar det ærede Medlem ønsker, at der skal sættes stærkere Fart paa Kultiveringen, maa jeg sige, at jeg har mine Tvivl i saa Henseende. Der har nemlig været saa stærk Fart paa denne Kultivering, at det Areal, som bliver at udleje til Græsning i det kommende Foraar, paa det allernærmeste er dobbelt saa stort som det, der blev udlejet sidste Aar. Sidste Foraar blev

der udlejet 535 ha, i Aar skal udlejes 1 050; det bliver ikke helt let, i hvert Fald vil det ganske sikkert medføre en vis Trykning af de Priser, Staten kan opnaa.

Hvis vi, inden Befolkningen, baade i Nærheden og videre ud, har vænnet sig til at benytte disse fortrinlige Græssange, sætter alt for stærk Fart paa, vil det blive vanskeligt at udnytte Arealerne, og fortsætter vi i det Tempo, varer det kun kort Tid, inden Arbejdet er forbi, og saa bliver det maaske en større Katastrofe for dem, der har været beskæftiget dermed, end man havde tænkt sig. Men naturligvis fortsætter vi Kultiveringen nogenlunde i samme Tempo.

Derimod tager vi fat paa Vejanlæg, hvad der ikke har været gjort i ret stor Udstrækning tidligere. Da jeg besøgte Vildmosen i Sommer, var det mig ganske aabenbart, at Kommissionen har Ret i sin Paavisning af, at den stærkere og stærkere Færdsel, der finder Sted, nødvendigvis gør nye Vejanlæg. Jeg har derfor for nylig faaet Finansudvalgets Samtykke til, at der allerede i denne Vinter anvendes ekstraordinært 115 000 Kr. til Vejanlæg i Vildmosen.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem Hr. Lundbergs stærke Angreb paa tre bestemte Amtskommissionsformænds Virksomhed. Adskillige Talere her har beskæftiget sig med denne det ærede Medlem Hr. Lundbergs Anklage, og jeg er i alt væsentligt enig i de Bemærkninger, der allerede er fremsat imod det ærede Medlem. Jeg ønsker dog at tilføje, at det forekommer mig, at det ærede Medlem burde have valgt en anden Form for Fremsættelsen af denne Kritik, og jeg kan i hvert Fald sige til det ærede Medlem, at jeg ikke ønsker her fra Tingets Talerstol at udtale mig om, hvorvidt jeg vil afskedige denne eller hin Kommissionsformand. Jeg finder det i det hele taget ganske urigtigt at diskutere en eller anden Mands Virksomhed her i Tinget, hvor han ikke har Lejlighed til at forsvare sig. Jeg staar her med et Brev fra en af de anklagede, en Mand, som efter min Mening har været meget pligtopyldende og udført et stort Arbejde, og som nyder stor Tillid i sine Kollegers Kreds. Denne Mand skriver til mig, at han kategorisk benægter Rigtigheden af den Anklage, det ærede Medlem her har fremsat. Synes det ærede Medlem ikke selv — jeg appellerer her til hans Retsindighed —, at det havde været bedre, om han havde forelagt disse Klager for Landbrugsministeriet, saaledes at de